

'n Zondag in New York

(Sunday In New York)

Komedie in twee bedrijven

door

NORMAN KRASNA

vertaling

Bert Voeten

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: '**N ZONDAG IN NEW YORK - SUNDAY IN NEW YORK**' gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NORMAN KRASNA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by NORMAN KRASNA
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN (in volgorde van opkomst)

Bill Taylor
Peggy Taylor
Man
Vrouw
Mike Mitchell
Russel Wilson

DECOR

Eerste Bedrijf

1 ^e toneel	De flat van Bill Taylor in New York	10 uur v.m.
2 ^e toneel	Een bus op Fifth Avenue Een vluchtheuvel	3 uur n.m. 3.05 n.m.
3 ^e toneel	Een box in restaurant Longchamps	3.15 n.m.
4 ^e toneel	Een bioscoop	5 uur n.m.
5 ^e toneel	De flat	7 uur n.m.

Tweede Bedrijf

1 ^e toneel	De flat van Bill Taylor	7.30 n.m.
2 ^e toneel	Een kamer in een Japans eethuis	8 uur n.m.
3 ^e toneel	De Ferrari sportwagen	8.15 n.m.
4 ^e toneel	De flat	10 uur n.m.

SUNDAY IN NEW YORK
by
NORMAN KRASNA

EERSTE BEDRIJF

Zitkamer in de flat van Bill Taylor, een 26 jarige verkeersvlieger, vrijgezel. Smaakvol ingericht vertrek (het werk van een zakenman) met enkele persoonlijke toetsen: een propeller uit de eerste tijd van de vliegerij, schaalmodellen van vliegtuigen en een paar moderne, niet abstracte, schilderijen. Op de achtergrond midden een rustbank. Zij bestaat uit twee verschuifbare elementen die voor zeer verschillende doeleinden gebruikt zullen worden. Rechts van de bank een bijzettafel. Belangrijk is ook de taboeret met vier losse kussens. De deur naar de hal is rechts tweede plan. Rechts eerste plan is een kastdeur geflankeerd door een stoel en een stoel en een tafeltje met telefoon. In de fond links is de deur van de slaapkamer. De keukendeur is links, eerste plan. Tussen keuken- en slaapkamerdeur een stoel. Links voor een staande lamp die rood en groen licht kan geven en de indruk maakt tot het decor te behoren. De bovenste plank van de boekenkast in het fond rechts doet dienst als bar. Het grootste deel van de achterwand wordt ingenomen door een raam dat uitzicht geeft op New York; het heeft een bamboe rolgordijn. Als het doek opgaat, ligt Bill Taylor languit op de bank; hij is bezig zich elektrisch te scheren. De grammofoon staat hard aan - een jazzplaat. Bill is in zijn overhemd; zijn uniformpet ligt op een tafeltje. De huisbel gaat over. Ze komt nauwelijks boven het lawaai uit en daarom zet Bill zijn scheerapparaat af. Als de bel weer gaat loopt hij naar de deur.

Bill: Ik kom! Ik kom! *(hij gaat af, opent flatdeur, is kennelijk aangenaam verrast)* Hé ben jij 't? *(Peggy Taylor op -charmante meisje van 22. Haar kleren verraden intelligentie en smaak. Ze zet haar koffer neer, legt haar jas erop. Ze omhelzen elkaar. Wat zij tegen elkaar roepen is niet te verstaan vanwege de grammofoon. Peggy wijst er naar. Bill zet het geluid zachter en komt weer naar haar toe)* Lieve Peggy, je had me wel even kunnen bellen toen je aankwam.

Peggy: Waarom? Ben je niet blij dat je me ziet?

Bill: 'Tuurlijk... 'tuurlijk, maar 't is wel een beetje erg vroeg. En dat op zondag. Vertel 't me maar meteen.

Peggy: Wat?

Bill: Wat er aan de hand is.

Peggy: Niets... eh...

Bill: Niets... wat?

Peggy: Niets bijzonders.

Bill: Maar dan had je toch net zo goed een trein later kunnen nemen.

Peggy: Dat had ik ook kunnen doen, ja, maar... ik zat gewoon te springen om m'n grote broer weer 'ns te zien. *(geeft hem snel een kus op zijn wang)*

Bill: *(vertrouwt het niet helemaal)* nou, ik voel me gevleid, hoor... ik kijk er van op, maar ik voel me erg gevleid. Hoe is 't met je?

Peggy: *(is op de bank gaan zitten, trekt haar handschoenen uit)* Goed.

Bill: Met vader?

Peggy: Best.

Bill: En moeder?

Peggy: Uitstekend. *(ze kijkt weer naar de grammofoon)*

Bill: Doet 't je nog steeds niks? *(ze schudt het hoofd, hij zet de plaat af)*
Nou, je hoeft me geen klassieke platen meer te sturen, ik ben niet te bekeren. En hoe staat 't verder?

Peggy: *(al te onverschillig)* Waarmee?

Bill: *(glimlacht, loopt naar de slaapkamer, roept van daaruit)* Zeg, kom nou, dat weet je best. Met de liefde! Heb je die Russ Wilson al gestrikt?

Peggy: *(kijkt even in de richting van Bill, na pauze)* Nee, nog niet. *(doet jasje van haar mantelpak uit, legt het op de bank naast haar handschoenen)*

Bill: *(uit slaapkamer)* Hou hem vast! Anders loopt ie weg!

Peggy: *(vouwt kranten op, legt ze op taboeret)* Ja, die kans is er.

Bill: *(uit slaapkamer)* Prima jongen!

Peggy: En je kent 'm niet eens!

Bill: *(komt uit e slaapkamer, bezig zijn das te strikken)* nee, maar ik weet dat hij uit een goed nest komt en ze hebben geld als water. Jij hebt 't niet slecht bekeken. Een rijke zwager is net wat ik zoek.

Peggy: O ja?

Bill: Als hij 't kapitaal fourneert zou ik een eigen maatschappij kunnen beginnen. Je moet er eens een balletje over opgooien.

Peggy: *(ironisch)* Dat is altijd te proberen.

Bill: *(onzeker)* Wacht er niet te lang mee. 't Gaat toch goed tussen jullie?

Peggy: 't Gaat helemaal niet. 't Is uit.

Bill: Wat zeg je nou? Uit?

Peggy: Mmmmm.

Bill: Lieve God! Waarom heb je dat gedaan?

Peggy: *(glimlacht)* Je bent lief. *(herhaalt)* Waarom heb ik dat gedaan?
(loopt naar tafeltje, steekt een sigaret op)

Bill: Heeft hij je de bons gegeven?

Peggy: Je bent niet zo lief als ik dacht. Maar daar komt 't wel op neer.

Bill: Waarom

Peggy: 't Lag niet op mijn weg om hem te vragen.

Bill: Hoe is 't mogelijk! Ik dacht dat jullie het best konden vinden samen.

Peggy: Dat dacht ik ook. (*zij wendt zich van hem af*)

Bill: (*voelt de ernst van het moment*) 't Heeft je aangepakt, hè? (*zij knikt*)
Erg? (*zij knikt weer*) Ik heb echt met je te doen, Peg.

Peggy: (*heen en weer lopend*) Maar laat 't niet te veel merken. Dat deden ze thuis al, van de morgen tot de avond. Ik kon er niet meer tegen op. Zou je 't vervelend vinden als ik hier en dag of acht bleef? Ik heb verlof genomen.

Bill: Je kunt blijven zo lang als je wilt. Dat weet je. (*hij komt dicht bij haar staan en kijkt haar bezorgd aan*) Voel je je naar? (*ze knikt, kijkt hem aan, legt haar hoofd op zijn schouder en begint zachtjes te huilen*) Trek 't je niet aan, schat. (*hij klopt haar zachtjes op de schouder en na een paar seconden heeft ze zich weer in de hand, ze glimlacht*)

Peggy: Nu voel ik me beter.

Bill: Allicht.

Peggy: Toch 'n gemak als je 'n grote broer hebt.

Bill: Zeker... (*denkt na over iets*) Luister es, Peg, in jouw situatie kun je niet alleen blijven. Ik hou je gezelschap vandaag. We gaan het er van nemen. (*loopt naar de telefoon*)

Peggy: Nee, nee, ik vind 't niet erg om 'n beetje door New York te zwerven. Ik vind 't fijn. (*legt sigaret op asbak, pakt haar tas van tafel, haalt er een spiegelkje en een Kleenex uit en droogt haar tranen*)

Bill: (*draait nummer*) Geen sprake van. Jij hebt afleiding nodig, we gaan uit eten, we gaan naar een paar tenten, en we moeten praten, 'n hele dag... over 't leven en... (*in de hoorn*) mr. Drysdale? Met Taylor... Och, Mr. Drysdale, zou iemand vlucht die nul zes van me over kunnen nemen, 't is nogal belangrijk... Oh, maar Kaiser is er nog, ik ben donderdag voor hém ingevallen... (*teleurgesteld*) Oké, Mr. Drysdale, oké... (*legt de hoorn neer, sip*) Niet te geloven. Allebei de reservepiloten op andere vluchten. Sorry, Peg.

Peggy: 'Geeft niet.

Bill: (*loopt achter de bank*) Weet je wat jij moest doen, Peggy?

Peggy: Nou?

Bill: (*gaat op de bank zitten*) Jij moest uit Albany weggaan. In New York komen wonen. Andere omgeving, andere mensen... je hebt hier zó 'n sleep vrienden...

Peggy: Ja ze zitten hier op me te wachten...

Bill: Kom, zeg, je hoeft toch je zelfvertrouwen niet te verliezen omdat zo'n stuk onbenul je heeft laten zitten?

Peggy: Nu is het opeens een stuk onbenul; een paar minuten geleden was hij nog 'n prima prima jongen die jou een eigen luchtvaartmaatschappij moest bezorgen!

Bill: (*glimlachend*) Die zou ik nú niet meer accepteren. (*hij kijkt haar scherp aan*) Er zit jou nóg iets dwars, Peggy. Waarom vertel je me niet alles?

Peggy: (*kijkt hem even aan, overweegt of dit het goede moment is, loopt naar de bank en gaat rechts van hem zitten*) Goed, als je 't dan weten wilt, ik zit met 'n vraag waar ik een eerlijk antwoord op wil hebben, als ze tenminste niet buiten je terrein ligt.

Bill: (*die iets amusant verwacht*) Oké. Wat wil je weten?

Peggy: Klaar?

Bill: Zeg op!

Peggy: (*in alle oprechtheid*) Moet een meisje met haar vaste vriend naar bed gaan of niet?

Bill: (*onaangenaam verrast*) Wat is dát nou voor 'n vraag!

Peggy: Een die voortdurend bij mij opkomt.

Bill: Dat is niet zoals 't hoort.

Peggy: Kan ik er wat aan doen? Ik moet er een antwoord op hebben. En gauw!

Bill: Hoe bedoel je "gauw"?

Peggy: De tijd vliegt. Ik wil weten wat me te doen staat!

Bill: Peggy, wat zeg je toch allemaal! Ik sta gewoon versted!

Peggy: Ik zelf ook 'n beetje, maar het is niet iets waar je bij vreemden mee aan kunt komen. Zal ik m'n vraag nog eens herhalen? Moet 'n meisje...

Bill: Nee, ze moet níét met hem naar bed gaan!

Peggy: Dat is tenminste een duidelijke uitspraak. Daar heb ik houvast aan.

Bill: Dank je. Maar nou moet je me toch 'ns vertellen hoe je hier op komt?

Peggy: Heel eenvoudig. Ze willen me niet meer. Er is in Albany geen man meer die naar me omkijkt.

Bill: Wat 'n onzin! Je hebt altijd vrienden bij de vleet gehad. Ze liepen de deur plat bij ons. Toen je nog op college was kon je ze niet eens uit elkaar houden, weet je nog wel?

Peggy: Ja, in die tijd was er geen vuiltje aan de lucht. De moeilijkheden kwamen later pas. Toen ik zeventien was wilden ze alleen maar met me dansen. Maar dat willen ze nu niet meer. Ze zijn nu op iets anders uit!

Bill: Peggy, mannen trouwen met fatsoenlijke meisjes! Dat is altijd zo geweest, en dat zal altijd zo blijven!

Peggy: (*bij zichzelf, met grote overtuiging*) 't Zit hem in het woord "fatsoenlijk". Dat schijnt een dubbele bodem te hebben. 't Doet me denken aan het meisje dat thuiskwam en zei dat ze "een heel klein beetje zwanger" was.

Bill: (*schudt zijn hoofd, glimlacht zuur*) Je bent goed op de hoogte.

Peggy: Broers denken altijd dat hun zusters geen vieze woorden kennen. 't Is altijd de zus van een ander zie ze kent.

Bill: Maar je kunt me niet wijsmaken dat je veel afweet van seksuele omgang voor het huwelijk, en je moet uit je beperkte ervaring niet de conclusie trekken dat je op die manier een man aan de haak kunt slaan.

Peggy: Ik baseer mijn conclusie niet op mijn beperkte ervaring. Ik heb een enquête gehouden.

Bill: Een enquête?

Peggy: Ja, ik ben mijn vriendinnen gaan polsen. De getrouwden. En die hebben me het nodige verteld. Toen de zijden kousen eruit gingen was 't met de maagdelijkheid gedaan. Het is onmogelijk dat er verband bestaat tussen nylon en prosciuiteit. Als dat bestaat, hebben de fabrikanten wat op hun geweten!

Bill: Je bent in een prettige bui!

Peggy: Ik ben zeer streng opgevoed door zee ouderwetse ouders en ze hebben me een moraal aangeprept die verdwenen is. Het is mijn heilige overtuiging dat ik de enige maagd van 22 ben die er rondloopt.

Bill: Geen kwesties van!

Peggy: Dat vertellen de jongens me.

Bill: Wat voor jongens?

Peggy: Die me mee uit namen. Die me **vroeger** mee uit **namen!**

Bill: Dan ben je uit geweest met smeerlappen!

Peggy: (*ernstig*) Ben jij 'n meerlap, Bill? 't Waren allemaal jongens zoals jij. Hoe gedraag jij je eigenlijk tegenover de meisjes waar je me uitgaat?

Bill: Als een normaal mens!

Peggy: Geef antwoord op mijn vraag!

Bill: Als een normaal, fatsoenlijk mens.

Peggy: Daar zitten we weer - wat is "fatsoenlijk"? Beweer jij dat je meisjes die je iets doen, niet aanraakt - figuurlijk gesproken?

Bill: Nee!

Peggy: Je bedoelt, dat je 't niet beweert?

Bill: Ik bedoel, dat ik ze niet aanraak!

Peggy: (*voorzichtig*) Bill, ik maak geen grapjes. Ik wil dat je duidelijker bent. Heb je een vast meisje waar je mee uitgaat?

Bill: (*op zijn hoede*) Er zijn een paar meisjes waar ik mee uitga. Vaker dan met anderen.

Peggy: Een paar?

Bill: Ja. Twee.

Peggy: Wat ik van je weten wil is dit: heb je met ze geslapen? Met een

van de twee?

Bill: *(kleine pauze, dan - met te sterke klemtoon)* Nee, ik heb niét met ze geslapen. Met géén van tweeën.

Peggy: *(kijkt hem onderzoekend aan)* Vertel je me de waarheid? Op je erewoord?

Bill: op m'n erewoord.

Peggy: *(kijkt hem nog steeds scherp aan)* Je hebt nooit tegen me gelogen, voor zover ik weet.

Bill: En dat doe ik nu ook niet.

Peggy: *(kijkt hem lang aan en maakt dan uit dat hij de waarheid gezegd heeft)* Nou, dan zij we uniek op de wereld, jij en ik. *(zij staat op en loopt naar haar koffer, die nog bij de deur staat)*

Bill: Ik snap niet waar jij die rare ideeën over de moderne moraal vandaan hebt! Uit de Reader's Digest soms?

Peggy: *(bezig met haar koffer)* Ik heb nooit gehoord dat je er niet van op aan kon.

Bill: 't Is allemaal tendentieus! Net als die stukken waarin je leest dat een op de drie meisjes een vijfmaands kindje krijgen! Die dingen verzinnen ze gewoon!

Peggy: Zou je denken?

Bill: Já zeg ik je. Ik heb 'n man ontmoet die dat soort dingen schreef. Hij had een rubriek in de krant, onder een vrouwennaam, ook verzonnen. Je kent die rubrieken. Mensen sturen brieven met vragen en daar krijgen ze antwoord op. Die vent schreef de brieven én de antwoorden. Ik heb 't hem zien doen toen ik hem aan boord had. Hij schreef eerst het antwoord en daarna de vraag. *(kijkt hoe Peggy zorgvuldig een lange ochtendjapon over de rugleuning van de stoel rechts drapeert)* Wat is dat?

Peggy: De ochtendjapon van moeder.

Bill: Dat hij niet van jou is, zie ik wel. Maar wat heeft dit te betekenen?

Peggy: Voor ze me van huis liet gaan moest ik op de bijbel zweren haar ochtendjapon hier zo opvallend mogelijk te leggen - op de avond dat jij niet thuis komt slapen.

Bill: Waarom?

Peggy: Nou, als ik mannen op bezoek krijg, zien ze de japon en dan weten ze dat moeder hier ook logeert - het zal ze ervan terughouden aan hun opwellingen toe te geven, zoals moeder het uitdrukt.

Bill: En dat heb je moeten zweren?

Peggy: Op de bijbel. Anders had ze me niet laten gaan.

Bill: *(denkt er over na)* Verdomd goed idee, eigenlijk. 't Is best mogelijk dat moeder ondervinding heeft op dat punt. Wat weten wij ervan? *(hij kijkt naar haar, weet niet precies hoe hij het onder woorden moet*

brengen) Ik wil niet vervelend zijn, maar.

Peggy: Ga door.

Bill: Als je met iemand uitgaat, dan kus je hem toch, of niet?

Peggy: Het ligt eraan wie het is. De een wel, de ander niet.

Bill: En kun je zeggen dat je een man die je aardig vindt aanmoedigt?

Peggy: Ik zeg 't meestal niet, maar ik doe 't.

Bill: Waar beginnen de moeilijkheden dan precies?

Peggy: Waar precies weet je nooit, maar 't gaat bijna altijd op dezelfde manier. En 't draait altijd uit op dezelfde vraag. Jullie mannen hebben weinig variatie.

Bill: Maar weet je dan niet van te voren met wie je te doen hebt?

Peggy: Nee, en dat is nou net 't probleem. Je ontmoet een geestige, charmante man, en het eerste uur gaat alles van 'n leien dakje, en dan komt 't.

Bill: Dan komt wát?

Peggy: Oh, meestal begint 't met een schuine mop. De gebruikelijke inleiding. Om de atmosfeer wat pikanter te maken. Je lacht om een paar moppen, want er zijn soms leuke bij, en vandaar tot een intiemer babbeltje is niet meer dan een stap. Denken ze.

Bill: En wat doe jij dan?

Peggy: De eerste schuine mop laat ik meestal passeren. In de hoop dat ik me vergis. Na de tweede sta ik op en ga weg. Oh, als je eens wist hoe vaak ik 't heb moeten doen met alleen maar 'n garnalencocktail!

Bill: 't Is aan je te zien - je bent smalletjes. Maar je hebt toch een hele tijd met Wilson opgetrokken. Hoe gedroeg hij zich dan?

Peggy: Och, we kusten en we knuffelden wat, of hoe je dat noemt. Verder ging 't niet.

Bill: Maar wat is er dan tussengekomen?

Peggy: *(na een korte pauze)* Ik kwam erachter dat hij zich ook nog met 'n ander amuseerde.

Bill: *(verrast en verontrust)* Ach kom nou, Peggy! Daarom heb je hem toch niet laten schieten? Jullie waren niet eens verloofd! Dat is te gek! Zelfs in de Victoriaanse tijd werd zoiets getolereerd! Ik sta aan jouw kant, Peg, maar onder ons gezegd, je zat fout! Je zat helemaal fout! Je moet praktisch zijn in die dingen!

Peggy: *(haalt diep adem voor ze antwoordt)* Ik begreep 't de eerste keer dat hij uitging met 't plaatselijk beddenmeisje. En de tweede keer. En toen hij voor de derde een afspraak met me liet lopen. Ik heb echt gedaan of ik niet wist dat hij haar mee uit nam. "Praktischer" kan 't toch niet. Maar laten moeder en ik ze nu tegen het lijf lopen toen we naar de bioscoop gingen. We konden er ook niets aan doen. De dag daarop kwam hij open kaart met me spelen. Er waren nu eenmaal

“realiteiten” in de vriendschap tussen man en vrouw. Hij was ’t beu om drie keer in de week naar de sportschool te gaan voor ’n partijtje handbal - als je begrijpt wat hij bedoelde.

Bill: *(luistert onbewogen)* Hmmmm.

Peggy: ’t Draaide uit op een zakelijk voorstel. Hij was niet gek op handbal, en ik scheen niet zo enthousiast te zijn over escapades met kleffe Connie - misschien voelde ik er dan iets voor om de concurrentie het hoofd te bieden...

Bill: Ik hoop dat je tegen hem gezegd hebt dat hij naar de bliksem kon lopen!

Peggy: Ons gesprek was iets langer, maar daar kwam ’t op neer.

Bill: Je hebt er niets aan verloren. *(hij gaat naar de slaapkamer)*

Peggy: Nee, ik ben eerlijk tegen mezelf. Ik verlies ’n heleboel. De aardigste jongen die ik ken. *(peinzend)* Ik geloof dat ik altijd geweten heb dat hij niet met me zou trouwen. ’t Was te mooi allemaal. Hij was niet voor mij bestemd.

Bill: *(komt binnen, terwijl hij zijn uniformjasje aantrekt; hij heeft zijn tas neergezet)* Ik vind ’t beroerd om je in deze stemming achter te moeten laten, Peggy, maar ’t is mijn tijd. Ik ben morgenavond terug en dan gaan we er nog eens uitvoerig over praten. In die tussentijd... *(neemt haar kin in zijn hand)* ...moet je niet gaan zitten piekeren. Doe geen gekke dingen. Schouders naar achteren, kin naar voren en twee benen stevig op de grond.

Peggy: Bedankt voor de tip.

Bill: *(schudt het hoofd - dan glimlachen ze tegen elkaar)* Ik ben morgenavond om zes terug en dan gaan we bij Luigi Italiaans eten.

Peggy: Goed.

Bill: Wat doe je vandaag?

Peggy: Oh. Ik ga ’n bustochtje maken... naar de bioscoop... wat rondkijken. Je hoeft over mij niet in te zitten.

Bill: ’n Beetje wel.

Peggy: Dat is niet meer nodig. *(ze kust hem)* Dag Bill. *(hij gaat af. Zij loopt naar de pick-up, zoekt een klassieke plaat uit en zet die op. Zij trekt het bamboerolgordijn omhoog en kijkt naar buiten. We horen verkeersgeluiden. Ze pakt haar koffer en gaat naar de slaapkamer, waarvan ze de deur achter zich sluit)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto